

A'
TSÁSZÁRI és KIRÁLYI FELSÉG
ENGEDELMÉVEL.

(49.)

Költ *Bétsben*, Karátson - Havának
 (Decembernek) 17-dik napján, 1793-dik
 Észteendőben.

Hadi Környülállások.

*Alzátsiából, a' Gritzheimi erdő mellől,
 az Ég alól, Dec. 3-dikán.*

„A' kard, már régtől fogva annyira
 bé - tölté markunkat, hogy most is alig
 nyerheték annyi időt magamnak, hogy
 azt tollammal — melly kedves Hazámmal
 e' következőket, különösen Nemes
 Regementünkről közleni akarja — fel-
 tserélhessem. — A' mi (t. i. *Wurmser*)
 Korpusunk *Brumpt* előtt fekvén Lagerben,
 H h h

Vorpostjaink (Elöl-vigyázóink) *Eckpersheim, Olsheim, Fandenheim*, 's több Faluk előtt igen gyakran nyúghatatlanítottak az Ellenségtől, nevezetesen a' múltt hónapnak 17-dik napján strásáló helyeinket tellyeséggel el akará foglalni, mert Vadásszait ellenünk indítván, kemény tüzzel támadta meg Hufzárjainkat; de semmire sem mehetett: mert a' Hufzár is megmutatta, hogy mind löni, mind a' tüzet kiállani tudja. Ezen alkalmatossággal, Regemen-tünkből Fő-Hadnagy *Borbély*, a' ki akkor éppen első vigyázaton állott, és Vitézeit az Ellenség' Vadásszai ellen vezette, maga jó lovát egy ágyú-golyóbis által elvesztette. Más nap nagyobb erővel támadván meg az Ellenség bennünket, reggeltől fogva késő estvéig tartott mind a' két rélzről a' tűz; de a' mi bölts, és vitéz Elöljáróink, okos rendelkezéseik által úgy annyira tartóztatták az Ellenséget, hogy még a' Forpostjainkat sem nyomhatá-vilzza, mert Oberst. *B. Ott*, és Oberstlieut.ünk *B. Szentkereszt* Urak magok személyes jelenlétekkel a' Népnek újj erőt adtak, jó rendelkezéseket tettek, és olly fáradhatatlanul igyekeztek az Ellenség' tartóztatásában, hogy egész napi tsatázás után is, mellynek kemény vólta abból is megteszik, hogy csak a' *B. Szentkereszt* Obristlieut. Úr Divisiójából ezen a' napon több 30 Embernél, és lónál sebesített meg, 's esett el, előbbeni

vigyázó helyeinket meg-tartottuk. Nov. 19-dikén önként hátra húzta Kormányozónk a' Korpust, 's a' Népet nyugtatni és kémélteleni akarván, a' Korpustnak egy részét Falukba szállította; de az Ellenség itt sem hagyván békét, a' Pofirungban fekvő Népet 20-dikon meg-támadta *Brumptonál*, *Geitersheim*, *Bellheim*, 's más Faluknál, a' melly helységeket Népünk el-hagyván, hátrább egy jó pozitzióban helyhezette magát, a' hol most is állunk, 's azolta mindennap tsatázásaink vagynak. — Az Ellenség tellyes erejét arra fordítja, hogy ki-nyomjon bennünket; de még eddig tzellyát el nem érhetette. Nevezetesen tegnap előtt, 's tegnap, olly kegyetlen ágyúzás volt a' bal szárnyunkon, mellyet Hertzeg *Waldeck* kormányoz, hogy illyenre a' 7 ezteendő Prusszus háborúban sem emlékeznek; hasonlóképpen a' jobb szárnyán is Korpusunknak, Gen. *Hocze'* vezérlése alatt kemény ütközetek mentek végbe. — A' *Conde* Hertzeg' táborát is meg-támadták tegnap, melly is nyóltz ágyúkat vett-el tőlök, és keménnyen meg-rakta őket. — Hg *Waldecken*, F. M. Lieut. Báro *Splényi* sokat segített tegnap, mert oldalába küldvén az Ellenségnek egy Sereg-tsapatot, visszafaladásra kényszerítette azt. Mit veltettünk mind mi, mind az Ellenség? még bizonyosan nem tudhatjuk. A' Relátzióból meg fog tetszeni. — Méltó ditséretét, 's

H h h 2

tyán koszorúkat érdemelnek: Regimentünknek érdemes Vitéz Oberffere Báró *Ott*, és Obristlieutenantja Báró *Szentkereszt* Urak, mert ezeknek bõlts elmét, Pállás; szívet, 's kart költsönözött *Márs*. Megkülönböztették magokat: *Dobay*, *Rakovszky*, 's *Intzedy* Kapitány Urak. *Berthóty* Hadnagy, a' ki Nov. 21-dikén ismét egy ágyút vett el, és a' ki alatt ezen tsatában már 5 ló esett-el; *Ajtay* Hadnagy, a' ki maga is a' múltt hónapnak 27-dikén egy kis golyóbis által végezte pallya-futását; B. *Bánffy* Fő Hadnagy, ki alatt ismét egy lovat löttek agyon: Tegnap-előtt vete véget egy ágyú-golyóbis Gróf *Keglevits* Generális' életének is, a' ki egy igen jó szívü, jó Katona, nagy Ember-Barát, és sok szegényeknek segítõje volt.

Utól-írás. — Midõn a' *Weissenburgi* Linea meg-vevõdött, és a' Korpusunk elébb nyomúlt Okt. 17-dikén: Regimentünkbeli Fõhadnagy *Borbély* leg-elsõ volt *Hagenauban*, egy vizsgáló Seregetskevel, melly 16 Hufzárókból, és 11 Slavóniai kemény-lövõkből állott. Ő kémlelte-ki ezen Várost, 's mikor õ bé-ment: akkor ment-ki az Ellenség' Arrier-Gárdája a' Városból, meg-tudván, hogy a' Tsászár Népe már ott van, 's néki közfõni *Hagenau*, hogy az Ellenség benne többé nem prédált, mellyről nevezett Fõhadnagynak a' Város attestátumot is adott. “

Utánna iktatunk ezen Levélnek egy mást, melly hasonlóképpen a' *Wurmser*' Ármádiájától útasított. Még előbb ugyan amannál, t. i. Novemb. 24-dikén; de azért nagyon illik amaz után: — „ Nov. 17-dik, és következő napjain meg - támadták a' Frantziák Gróf *Wurmser*' Seregét, egész pozíziójában (fekttében). — — Mi, sok vérontások után is meg-tartottuk álló helyünket, egész Nov. 20-dikáig; hanem azon a' napon fel-kerekedtünk mindnyájan, 's *Zinsel* nevű patakig vontuk-vissza magunkat alkalmatosabb tanyákra. Már ekkor a' Prusszusok, túl vóltak *Pirmasensen*. A' könnyen hívő Frantziák azt gondolták, hogy azért vettük légyen el magunkat előbbeni helyünkről, mintha meg-győztettünk volna általok, 's ebben a' bal vélekedésben, még inkább igyekeznek őket meg-erössíteni a' Generálissaik. Ez az oka, hogy minden nap újjabb-újjabb, nem tsak tsetapatáink, hanem valóságos ütközeteink vagynak véllék; 's ámbár azt képtelenség volna mondanunk, hogy mi is ne vesztettünk volna, de tsak ugyan nem vehettek rajtunk diadalmat, mert mindenkor nagy vigyázással vagyunk: sátor nélkül táborozunk. Sereg-osztályaink' és tsapatjaink' (Kolonjaink') Vezéreinek meg - parantsolta Fő-Vezérünk Gróf *Wurmser*, hogy a' hol jó módját látják: üssenek a' Frantziákra. Ehez képest, meg - támadta őket Fő - Hertzeg

Leopold' Hufzár-Regementjebéli Májor Gr. *Eszterházy*, Pfaffenhoven nevü kis Város táján, a' hol *Ajtay* Hadnagy egy Frantzia Tisztet, 's 14 Közembert, és 7 lovat fogott. Más felől, *Überachn*ál *Gaidler* Kapitányt öt személyt tett rabbá a' Frantziák közzül, 's 3 lovat is vett-el töllök. — Hogy annál nagyobb lovas, és gyalog rendes-katonai erővel láttasson lenni az Ellenség: azt vette szokásba, hogy gyalog Katonáit fel-öltözteti Hufzár; és lovas Vadász-ruhákba, 's paraszt lovakat ad alájuk; a' Parasztokkal pedig, Nemzeti Gárdista-ruhát vétet-fel. A' melly Paraszt nem akarná fel-venni a' Nemzeti Gárdista-ruhát: halállal büntettetik. Már a' módivá vált a' Frantziáknál, hogy mikor ellenünk jönnek: mindenkor tele isszák magokat; 's a' lóra ültetett gyalog Katonaságot, és N. Gárdista-ruhába fel-öltöztetett paraszt-ságot, reguláris Lovasok hajtják magok előtt mezítelen karddal. A' ki vissza-fordúl, azt vagy tüstént le-vágják, vagy agyon lövik. Az ágyúzás nagy segítségére vagyon ennek a' tsorda-népnek. “

Egy más Levélből ezeket olvassuk: „Nov. 27-dik napján mintegy négy ezer Frantzia jött, 3 ágyúval az *Ebeni* erdőhöz, 's el-mozdította onnan Gr. *Gyulay*' szabad Sereg-Batalionját, és *Preisznak* 4 Kompániáját. Ezt látván a' *Toskána* Hufzár-Regementbéli 3-dik Ofsztálynak második Svadronja, közzé vágta magát az Ellen-

ségnek, 's azt vissza-nyomta. Hufzárink' példája által fel-buzdítottván Gyalogságunk is, az erdőbe nyomúlt, mellynek a' lett a' következése, hogy az Ellenség el-veretett az erdőből. Ezen alkalmatossággal le-ütötte a'lóról egygy ágyú-golyóbis *Ajtay* Hadnagyot. (E' Izerént, a' múltt postán közlött Levél' Írója elhibázta az indítás' napjának számát, Nov. 23-dikát tévén Nov. 27-dike helyett.) — *Sarkady* Káplár' válla kereftül lövetett. Ezéken kívül két Közembereink estek - el, 's 8-an kaptak sebet. Lovunk öt veszett-el, 's tiz esett sebbe. Látván a' Hufzárók, igen kedves Hadnagygyoktól lett meg-fofztattatásokat, neki estek új tüzzel a' Frantziáságnak, 's tsak hamar le-szabdaltak nyóltzvant köz-züle. Egy Strásamesteren kívül, senkinek pardont nem adtak. Ezen napon, ama' jeles érdemű *Baranyai* Májor igen szerentsétlenül járt: mert reá esvén a' lova, igen nagy ütődést kapott; minekokáért *Sorburg*-ba vitette magát gyógyíttatni.

(*Sorburg*, jóval is túl esik *Hagenau*n, *Spira* Városa felé.)

Hírt vévén erről Gróf *Wurmser*, el-küldötte leg-ottan *Sorburg*ba a' maga Stabs-Chirurgusát, ki is olly szomorú tudósítással jött-vissza, hogy nints reménység életéhez annak az igen-igen derék Úrnak. — Tizen-egy óra van éjféel előtt, 's tsak most szállék - le a' lóról. Egy kevéssé meg akarom melegíteni magamat. Hólnap ismét

reánk ütnek minden bizonnyal a' Frantziák, kik tsak egygy ágyú - lövésnyire feküsznek velünk által-ellenben. " (Úgy is lett.)

Gróf *Vurmser*' tudósítása szerént meg támadta Dec. 4-dikén *Hotze* Generális, a' *Reishofennél* által ellenben lévő gerendeken az ellenséget, 's olly diadalmasan elverte azt, túl *Oberbrunnon*: hogy többen kerültek földre ezer Frantziáknál; 's ismét hat ágyúkkal nevedett, nyertt ágyuinknak száma.

A' *Berlini* Újságnak Dec, 7-dikén költt Darabja azt írja a' *Landauiakról*, hogy azok Novemb. 23-dikán két Generálisokat küldöttek a' Prussziai Korona-Örököse' főkvártélyába, olly jelentéssel: hogy ők oda hagyják *Landaut*, tsak botsáttassanak el mindenestől; de nem tellyesített kívánások. Az alku azonban további folyamatjában vagyon. — A' Pruss. Korona-örökösét — a' ki, *Lajos Öttsével* egygyütt *Berlinbe* ment lakodalmazni — *Knobelsdorf* Gen. váltotta-fel azon Prusszus Seregnek vezérlésében, melly *Landaut* blokirozza. "

A' *Rojalista*, vagy Királyt-kivánó Frantziákhoz rendeltt segíttségről, következő hiteles tudósítást yettünk a' *Hg Koburg*' Armádiájától: — „A' *Tsászar*, *Eszterházy*, *Blanckenstein*, és *Barkó* Huszár Regimenteknek mindenikéből 125, — és így összeségges 500 jó magok - viseletű, lovú, és öltözetű Magyar lovasok 200; Ti-

rolisi Vadászok; 8 *Vallon* (Belgyiomi) 's húz ki - költözött frantzia Tisztek, és 22 nehéz ágyúkhöz dupla számban lévő Pattantyúsok Dec. 4-dikén ültek hajókra *Ostendánál*, *Blankenstein* Huszár Major Gróf *Keglevits* (tehát nem B. *Venkheim*, vagy mint mások beszélik, *Amschel* Major) vezérlése alatt. Víznek magokkal 15 ezer fegyvert, 's mentek egyenesen Angliának *Portsmouth* nevű ki - kötő helyébe, a' hol egybe kaptsoillyák magokat 15 ezer főből álló, Anglus, Skótus, és ki - költözött Fr. Katonákkal, 's onnan által kíséri őket mindnyájokat Fr. Országba, a' Rojalistákhoz, *Howe* Admirális hajós Serege. Fő Vezérjek lesz *Rodney* Anglus Lord. Az elől-járó Sereget, (avantgarde) Gróf *Keglevits* fogja vinni. Ott is Ts. Kir. zsóldot fog. Népünk venni.

Frantzia Ország.

Roberspierre, sokat ér és tehet, de még se mindent a' mostani Frantzia Anarchiában. — Világos példája ennek, a' többek között a' Religió' dolga is, melly mellett fel-szóllalt *Roberspierre*, 's fontos ki-fejezésekkel mérészflette óltalmazni annak ügyét, a' 22-dik Novemberi Jákobinus-Gyűlésben, de minden foganat nélkül. — Ezek voltak a' *Roberspierre*' szavai: „Ha mi minden Religiót el akarunk törteni; bizonytal mondok néktek, hogy nem fogják többé pártunkat az Európai Népek.

Meg akarjátok-e ti akadályoztatni a' fzeren-
tsétlenekeket, hogy ne esedezhessenek azok
segedelemért a' Fő Valóságnak? Maga a'
Filozofus is, ha látná a' Tyrannusságnak
fel-elevenedését, egy bosszúálló Istenhez
folyamodna. Azt mondják, hogy a' N.
Gyűlése parantsolta az Isteni-szolgalatnak
félbe-szakasztását. Eppen nem. Soha a' N.
Gyűlése, melly a' Fő Valóság' fzei elött
állította-meg az Ember' jussait: nem fog
azoknak részekre állani, a' kik véget akar-
nak vetni az Istenség' tiszteletének. A'
Filozofus vélekedhet, a' mint néki tetszik;
de a' Polgári Társaság' Kormányozói tar-
toznak maga épségében meg-hagyni az
Isteni-szolgalat' szabadságát. Ha valósággal
nem volna Isten: még is szükséges dolog
lenne egy Fő Valóságot ki-gondolni. "

Roberspierre' ezen beszédének sike-
retlen vóltát szembetünöképpen bizonyítják
az itt következő tikkelyek, mellyeket,
tsak hamar azután végzett a' Párisi Magi-
strátus, még pedig kétség-kívül Vitze-
Fiskális *Hebert*nek ingerlésére leg-inkább,
a' ki nem tsak jelen vólt az említett *Jakob*.
Ülésben, hanem éppen az ő szavaira adott
feleletnek egy része vólt az is, a' mit a'
Religió mellett ízóllott vala *Roberspierre*. —
A' Párisi Magistrátus által végzett tikkelyek
ezek: 1.) Minden Templomok, akarmi-
némű Hit-sorsosihoz tartoztak légyen azok;
bé-zárattassanak. 2.) Minden Papok, és

Prédikátorok személynesen tartoznak számot adni rólla, ha valami lárma támad a' Religiót illető vélekedések miatt. 3.) Árestomba kell vinni azokat, mint gyanúsokat, a' kik ismét fel kívánnának nyittatni valamely Templomot. 4.) A' Revolut. Deputációk szorgalmatosan tartoznak vigyázni, minden Egyházi Személyekre. 5.) Kérni kell a' Nemz. Gyűlését, hogy hozzon egy végzést, melly által minden közön. szolgálatokból ki-rekesztessenek az említett személynök. — Követik e' részben a' Párisi Magistrátus' példáját, más Frantzia Magistrátusok is.

Magyar Ország.

Korponáról, December' 8-dikán. —

„Tsudálatos dolog történt határunkban, egy, hegyek 's völgyek között lévő majorban. Ezen majornak az Ura, öregebb és kisebb Béreseket, úgy Tsordást is tartván ezen majorban, történik: hogy az öregebb Béresnek a' Felesége gombát ment keresni az erdőbe, 's a' többi között király-gombát is talált. Ebből főzött, 's Urastól együtt jól lakván vele, a' mi maradt belőle, azzal mind a' kisebb Bérest, mind pedig Feleségét jól tartotta. A' kis Béres' Feleségének meg-tetfzett ezen király-gomba. Más nap tehát mindjárt el-ment a' kis Béresné gombázni, de nagyot hibázott: mert a' király-gomba helyett olyan gombát szedett, melly ha édes téjben meg-főzetik, 's esznek

belöle a' legyek : meg szoktak dögleni. Ezen gombát, király-gombának vélvén a' Béresné, jó módon főzött és evett belöle, Férjével együtt. A' kis Béres jól lakván estve ezen gombával, által-ment a' tsordás tanyára, a' hól. t. i. a' Tsordás hálni és tüzelni szokott, 's a' tüznél el-aluszik. Egykor mintegy éjfél tájban fel-ugrik álmából, és neki megy a' tsordás aklának: azt feszegeti, lármásan agyarkodik, és kiabállya, hogy ő farkas volna. Erre hirtelen fel-ébred álmából a' Tsordás, látja a' farkaskodó kis Bérest, 's ijedttiben meg-szaladt. A' kis Béres üzőbe vette, de el nem érhetette, mert nadrágja, és lábbelije bokáira estek. A' Tsordás olly nagy rémülésben vólt, hogy szinte esze nélkül szaladt-bé a' majorba. Ezen lármára fel-ébredt a' kis Béresné, és mondják néki, hogy az Ura farkassá lett. Ez, ágyából hirtelen ki-ugorván egy alsó ingben le-ül a' major előtt a' földre, és farkas' módjára úgy kezd ordítani, 's ugatni, hogy hangzottak belé az erdők. Ezen környülállásokban az öregebb Béres meg-ragadja a' kis Bérest, és bé-vízi a' majorba; a' Felesége pedig mind addig ordított ott kinn, míg ötet is bé nem vezették. De ímé! a' midön küszködtek volna velle: maga a' természet kezde rajta segíteni, mert hányásra kényszeríté. melly által ki-ürülvén gyomra a' bolond gombától, nehezen kezdett nyögédezni, és magához

tért; de az Ura majd csak nem harmadnapig farkaskodott. Ugyan csak végre, ez is elfére jött. Ezen alkalmatossággal, valának négy Tséplők is a' majorban, kik az élet' tséplésében foglalatoskodtak; de ezek, nem hogy a' kis Béres' meg-fogásában segedelemmel lettek volna, sőt úgy meg - ijedtek, hogy egyik a' szalma-asztagra mázzott-fel, a' másik az asztagba fúrta magát, harmadik a' tsürben bújkált, negyedik pedig fa-villával strásált.

Ezen történetnek állapotjáról liamarrább írtam volna; de mind addig nem merészlettem tudósítást tenni róla, míg valóságát ki nem nyomoztam; most már annál bizonyosabbat írhatok erről: mivel a' fenn említett öregebbik Béres, Feleségestől együtt udvaromban zsellerkedvén, hitekkkel is készek arról bizonyoságot tenni, valamint a' négy Tséplők is. "

Debretzenből, Decemb. 10-dikén. —
 „Kerti szüreteinkhez, hasonló bővségűek voltak a' hegyiek is. — A' szép-tiszta búza' köblit most is meg lehet itt venni 25, 26, 's leg-felgyebb 30 garason; az árpaét 12—14 gar.; a' tengeriét vagy kukorizaét 15—16 gar.; a' zabét 12—13 garason. — Fontja a' marha-húsnak 5 magyar pénz; a' jüh-húsé 4; a' sertés-húsé 4—6; a' sótan szalonnáé 9; a' sósé 12.

Nállunk a' tsetsemő gyermekek, és nagyobbak is, hat 's hét esztendőösig, nagyon halnak a' himlőben. "

Nyiregyházáról (Szabolts-Vármegyéből), Nov. 30-dikán. — „Az ide - való kerti szőlőkben bővebb lévén szüretünk valamivel a' reménységnél, olly vig kedvvel ment véghez, hogy az itt lévő Mélt. Földes Uraságoknak szereztsés és kedves meg - maradásokért sok poharak ürültek. Némelly Tót Gazdák, olly hunyorodott szemeket is kaptak a' bortól, hogy estve a' feneketlen hordóba is mind addig szűrték a' mustot, míg a' mellette lévő kádnak ásott gödör meg - telvén. abba belé tzipantak, 's úgy vették észre, hogy nints tele a' feneketlen hordó. "

B é t s.

A' közelebb múltt Vasárnap, az az, Decemb. 15-dikén, estvéli 9 órákor, olly Hazánkfia végezé itten ditső, és hasznos életét, a' kit a' természet, különös elme, és szívbéli hajlandóságokkal hozott világra, melly hajlandóságokat annakutánna úgy tökéletesített a' bódogúlt Úr, gyermeki, ifjúi, és ember - kőri esztendeiben, hogy méltán követést érdemel remek példája. Nagy mértékkel meg - vóltak ezen áldott emlékezetű Férjfiúban azok a' fő és szívbéli tulajdonságok, mellyek meg - kívántatnak egy Magyarban, a' ki érdemes Hazánk

akar lenni. A' Magyar Históriára, és Törvényekre, a' Religió' Históriájára, valamint átallyában a' közönséges Históriára is, és Geográfiára; továbbá a' Filozofiára, Politikára, Statistikára, magyar, deák, görög, német, és frantzia nyelvekre ki-terjedett nagy tudománynak, a' mellyel birt, koronája, 's egyszersmind fundamentoma vólt ő nálla az a' minden tudományok felett való nagy tudomány, t. i. az emberi természetnek nyomos esmérete. Imáda ő Istenét, szin - mutatás nélkül való buzgósággal; tisztelte 's szerette Fejedelmét, hizelkedés nélkül való belső indulattal; mindent kész vólt fel - áldozni, Nemzete' javának állapotja szerént való elő-mozdítására; a' közönséges dolgoknak el-intézésében sinór-mértékül tartotta maga előtt mindenkor a' Fejedelem' és Nemzet' javát. — melly, valósággal egyy — mint magok látták egész Magyar Ország' Képviselői az 1790-dik, és 91-dik Diétában, ezt az ő okos maga-mérsékléssel egybe-köttetett böltses-ségét. Szerette ő Ember - társát, minden mellékes tekintetei nélkül a' születésnek, élet - nemnek, és religiónak. A' kiben tudományt, és jó szivet látott, bár kitsin Embernek látfzott légyen is az külsöképpen: úgy betsülte és kedvellette ő, mint Barátját. — Mitsodás tökéletességü Férj, Atya, és Atyafi lett légyen: nem tsak

melly szomorúságban lévő Kedvesei tapasztalták ezt, hanem magasztalták mások is. — Ezen örökre fenn-maradandó nevü Hazánkfia vala: Méltóságos *Csebi Pogány Lajos* Úr, Ns Beregh-Vármegyének néhai Adminisztrátora, és Fels. jó szívü Királyunknak a' Magyar Kantzelláriánál, szerezett Udvari Tanátsosa. Le-rontá teste' alkotványát, életének 52-dik esztendejében a' fekete epe-sár, mely már egynéhány esztendőktől fogva kezdett vala abban gyülni, 's az éjjeli nappali sűrű munkálódások által mind inkább-inkább nevedett.

A' Magyar Királyi Testörzö Nemes Seregből Hufzár-Regementekbe ki-kéredzett és rövid időn el is menendő három jeles Tifzt Uraknak betses neveik, következők: *Újfalusi, Meskó, Kálóczy*. — Még több Pajtásaik is fogják ezeknek vitézi példáikat követni.

Felséges Urunk méltóztatott a' Szamos-Újvári Királyi Város' érdemes Biró Ur' Fiát *Balta Thódor* Urat, a' ki a' Frantz. Háború' kezdetétől fogva, az Eszterházi-Hufzár-Regementben mint Kadét híven szolgált, és sok véres ütközetekben magát ditséretesen viselte: ugyan azon Regementben, Hadnagyságra való emeléssel meg-jutalmaztatni.

